

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] ואח'

לפני כבוד השופטת אספרנצה אלון
המבקש

ע"י ב"כ עו"ד שקמה עצמון גל

נגד

המשיבות

ע"י ב"כ עו"ד אסף לאור ואח'

0 [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד יניב ערבה

פסק דין

- 1
- 2 לפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה בחיפה בתלה"מ 44358-11-19
- 3 שניתנה ע"י כב' השופט טל פפרני ביום 12.07.2021, במסגרתה התקבלה בקשת המשיבה לצירוף
- 4 ראייה - מסרונים מהטלפון הנייד של המבקש בינו לבין אמו (להלן: "החלטת בית משפט קמא").
- 5 ביום 19.09.2021 נתתי רשות ערעור לבקשה, קבעתי דיון במעמד הצדדים וכעת ניתן בזאת פסק דיני.
- 6
- 7 **תמצית העובדות הרלוונטיות:**
- 8 2. המבקש והמשיבה 1 (להלן ובהתאמה: "האיש", "האישה") נשואים ולהם 3 ילדים משותפים, בהם
- 9 קטינה בת 10.5 (להלן: "הקטינה"). האיש והאישה נפרדו בשנת 2017, ובעניינם מתנהלים הליכים
- 10 בבית משפט קמא. המשיבה 2 הינה אחות המבקש (להלן: "האחות") אשר על שמה נרשם בית מגורים
- 11 בשכונת [REDACTED] בקיבוץ [REDACTED] זידוע כגוש [REDACTED] חלקה 13, בו התגוררו שתי המשפחות ביחידות נפרדות,
- 12 באחת האחות ומשפחתה ובשנייה האיש, האישה וילדיהם (להלן: "בית המגורים").
- 13
- 14 3. ביום 19.11.2019 הגישה האישה כנגד האיש ואחותו תביעה למתן פסק דין הצהרתי, לעניין בעלות
- 15 חלקית בבית המגורים, וכן הוראות אופרטיביות להמשך המגורים העתידיים בבית. ביום 03.03.2020
- 16 הגישו האיש והאחות כתבי הגנה, בהם הכחישו כל זכות של האיש והאישה בבית המגורים.
- 17
- 18 4. בפתח ישיבת ההוכחות השנייה שהתקיימה לפני בית משפט קמא (13.06.2021), הודיע ב"כ האישה
- 19 כי יש בידו ראייה חדשה - מסרונים בין האיש לבין אמו, בעניין בית המגורים (להלן: "הראייה"). בית
- 20 משפט קמא עיין בראייה והורה כי תוגש בקשה בכתב לצירופה, עליה יגיבו האיש והאחות.
- 21
- 22 5. ביום 21.06.2021 הגישה האישה בקשה לצירוף הראייה, אשר לגרסתה יש בה כדי להפריך את גרסת
- 23 האיש. מנגד כפרו האיש והאחות בתוכן הראייה, וטענו טענותיהם ביחס לאופן השגתה.
- 24
- 25 6. ביום 12.07.2021 נעתר בית משפט קמא לבקשה לצירוף ראייה, ובהחלטתו קבע כדלקמן:
- 26
- 27 "לאחר עיון בבקשה ובתגובות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
- 28

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] ואח'

1 אמנם נכון כי מדובר בראיה אשר הושגה, לכאורה, תוך פגיעה בפרטיותו של המשיב,
2 ואף אם אניח כי הגנתה של המבקשת אינה "הגנה טובה", עדיין, ע"פ הפסיקה
3 הנוהגת בישראל, אין בכך די, ולבית המשפט שיקול דעת להורות על קבילותה של
4 ראיה חרף הפגם שנפל באופן השגתה [ר' בג"צ 152/82 דניאל אלון נ' ממשלת ישראל
5 ראה גם תלה"מ 18-11-31358, פורסמו במאגרים המקוונים].
6

7 דברים אלו נכונים בפרט בבית המשפט לענייני משפחה, בו נקבעו סדרי דין גמישים
8 ומיוחדים, שנועדו, בין היתר, על מנת לאפשר לבית המשפט "לעשות צדק" [למשל ס'
9 8 לחוק], זאת גם כאשר לעתים בא הדבר על חשבון שיקולים חשובים אחרים, כולל
10 פגיעה בפרטיות. כך למשל, ידוע כי בבית המשפט למשפחה קיימת חובת גילוי
11 מוגברת, ועוד הוראות בחוק ובפסיקה, שתכליתן, הסרת חסמים ומתן אפשרות
12 לחתירה ממשית לגילוי האמת.
13

14 במקרה דנן, מדובר לכאורה, בראיה מהותית, הנוגעת לליבת המחלוקת. המשיבים
15 בתגובתם, לא הכחישו כי מדובר בחילופי דברים אשר הוחלפו בין המשיב 2 לאמו,
16 ועיון בתוכן הדברים מעלה כי ככל ולא תוגש הראיה לתיק, יכול וייגרם למבקשת עיוות
17 דין של ממש.
18

19 לנוכח האמור, אני מורה כי פלט השיחות שצורף לבקשה יהווה חלק מחומר הראיות
20 בתיק.
21

22 לנוכח השלב בו הוגשה הבקשה, לאחר סיום חקירותיהם של המשיב 2 ואימו, רשאים
23 הצדדים להגיש בקשה מתאימה להשלמת עדות, וזאת בתוך 10 ימים מהיום, שאחרת
24 יראו מוותרים על זכותם [פגרה במניין].
25

26 עניין ההוצאות יובא בחשבון במסגרת פסק הדין".
27

28 7. ביום 14.09.2021 הגישו האיש והאחות בקשת רשות ערעור מושא פסק הדין, אשר כאמור ניתנה.
29

תמצית טענות האיש והאחות:

30
31 8. שגה בית משפט קמא אשר קיבל את בקשת האישה לצרף ראיה, אשר הוצאה שלא כדין ממכשיר
32 הטלפון הנייד של האיש, וזאת תוך פגיעה בוטה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (להלן: "חוק יסוד:
33 כבוד האדם וחירותו"), וכן פגיעה בפרטיותו המעוגנת בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן:
34 "חוק הגנת הפרטיות"), ומבלי שעומדת לאישה כל הגנה מבין ההגנות המנויות בחוק הגנת הפרטיות.
35

36 9. הראיה אותה ביקשה האישה לצרף הושגה על דרך של שידול הקטינה, כבת 10.5, ליטול את הטלפון
37 הנייד של אביה וליצא ממנו את תוכן התכתבויותיו עם אמו, לרבות התכתבויות אישיות שאינן

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] י'אח'

- 1 קשורות כלל וכלל לקונפליקט שבין הצדדים או לעניינה של האישה, וזאת ללא ידיעתו וללא הסכמתו.
2 האישה שיקרה לקטינה ונהגה כלפיה במניפולציות והקטינה העבירה את תכתובות האיש מהטלפון
3 הנייד שלו לטלפון הנייד שלה. האישה, בעורמה, השיגה מהקטינה את הקוד לטלפון הנייד והעבירה
4 את תוכן ההתכתבויות לטלפון הנייד שלה.
5
6 10. פעולות האישה ושימוש בקטינה לצורך השגת הראיה, נעשו בחוסר תום לב, שקרים וניצול. מעבר
7 למקרה הפרטי אד הוק, בית המשפט נדרש להעביר מסר ציבורי ברור באשר לאיסור שימוש לרעה
8 בקטינים ואיסור שידולם לבצע מעשים מנוגדים לדין, תוך עירובם בסכסוך משפטי שבין הורים, דבר
9 אשר יש בו כדי לגרום לקטינים נזק רגשי עצום. הותרת החלטת בית משפט קמא על כנה יהווה פתח
10 "למדרון חלקלק" מסוכן באשר למקרים עתידיים.
11
12 11. בחינת המקרה לפי בג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה, סא(1) 581(2006) (להלן:
13 "בג"ץ 6650/04"), מלמד כי יש לקבל את הערעור, ויש ולהורות על ביטול החלטת בית משפט קמא.
14
15 **תמצית טענות האישה:**
16 12. הקטינה, אשר מודעת להליך המתנהל בין הצדדים, שיחקה ברשות בטלפון של אביה, ונחשפה
17 לתכתובות מטרידה בינו לבין אמו ביחס לבית המגורים, והעבירה את התכתובות לטלפון הנייד שלה.
18
19 13. אין מקום לדון בנסיבות השגת הראיה, שכן עניין זה לא נדון בבית משפט קמא וכל טענות האיש
20 אודות השגת הראיה, הינן בגדר טענות בעלמא. הצדדים לא נחקרו אודות נסיבות השגת הראיה.
21 יתרה מזאת, האיש והאחות ויתרו על זכותם לחקור את האישה ואין זו דרכה של ערכאת הערעור
22 לשמוע ראיות בפעם הראשונה.
23
24 14. צדק בית משפט קמא שהתיר את צירוף הראיה, בשל היותה ראיה מהותית הנוגעת לליבת המחלוקת,
25 ואשר לא הוכחשה על ידי האיש או אחותו. בבחינת משקלה של הראיה, צדק בית משפט קמא כי ככל
26 שלא תוגש הראיה לתיק, ייגרם לאישה עיוות דין של ממש. צדק בית משפט קמא בקובעו כי הנזק
27 שיגרם לאישה גובר על חומרת הפרת הפרטיות שנגרמה לאיש.
28
29 15. לאישה קיימות הגנות המנויות בחוק הגנת הפרטיות, ובדגש סעיפים 18(2)(ב) ו-1(ג) לחוק. בית משפט
30 קמא עשה שימוש צודק ומאוזן בסמכותו בהתאם לסעיף 8 לחוק בתי המשפט לענייני משפחה,
31 תשנ"ה-1995 (להלן: "חוק בתי המשפט לענייני משפחה"). צירוף הראיה יסייע לבית משפט להכריע
32 במחלוקת בין הצדדים תוך עשיית משפט צדק. הצגת הראיה תוכיח כי האיש שיקר בתצהירו
33 ובעדותו. גמישות בסדרי הדין יאפשר מצב בו לא יצא "חוטא נשכר".
34
35 **דיון והכרעה:**
36 16. קטינה כבת 10.5 שהוריה מנהלים מאבק רכושי במסגרת הליך גירושין, מעבירה תכתובות בין אביה
37 לבין סבתה מהטלפון הנייד של האב, ללא ידיעתו וללא הסכמתו, אל הטלפון הנייד שלה. בהמשך,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] ואח'

- 1 הועברו התכתובות מהטלפון הנייד של הקטינה לטלפון של אמה. האם מבקשת לצרף את התכתובות/
2 המסרונים כחלק מראיותיה. בית משפט קמא נעתר לבקשה ועל כך נסוב הערעור שבפניי.
3
4 17. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בכתב ובעל פה ואת החלטת בית משפט קמא, וכן את טיב ואופי
5 הראיה, סוג המידע המצוי בראיה, אופי הפעולות שנדרשו להשגת הראיה, היקף הפגיעה בפרטיות
6 ובזכויות נוספות, הנגזרות מנסיבות המקרה הקונקרטי, מצאתי כי החלטת בית משפט קמא הינה
7 מאוזנת, מידתית ולבטח סבירה בנסיבות העניין ומשכך דין הערעור להידחות. ועתה בהרחבה.
8
9 18. בית משפט קמא נמנע מלקבוע כל קביעה עובדתית באשר לנסיבות אופי השגת הראיה ולא קבע
10 קביעה משפטית כי האשה פעלה בחוסר תום לב. כידוע: **"תום הלב הוא בבחינת 'שער' שרק אם**
11 **עוברים דרכו תבחנה הנסיבות בהן בוצעה הפגיעה הספציפית בפרטיות"** (עיינו בג"ץ 6650/04 ; ע"פ
12 2963/98 גלעם נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).
13 ודוק, גם אם אניח כי הקטינה העתיקה את תוכן ההתכתבות של האיש עם אמו באופן תמים ונעדר
14 כל מניפולציה, הרי שעשיית שימוש בתוכן מצד האשה, בנסיבות העניין ובהיעדר כל רשות מאת
15 האיש או אמו, נוטה יותר אל עבר פגיעה בפרטיות כקבוע בחוק, שהרי אין חולק כי האיש לא נתן
16 הסכמתו להעתיק, להשתמש בתוכן, ולבטח שלא להעביר לידי האשה את התכתבויותיו עם אמו.
17 על פוטנציאל הפגיעה בפרטיות במחשב או בטלפון חכם, בשל השימוש ההכרחי בחיי היום יום בחיים
18 האישיים ובעבודה המקצועית, ראו פסקה 29 לחוות דעתה של הנשיאה א. חיות ופסקאות 73-74
19 לחוות דעתו של השופט י. אלרון בדנ"פ 1062/21 יונתן אוריך נ' מדינת ישראל (פורסם 11.01.2022).
20
21 19. לצורך הדיון, אצא מנקודת הנחה שלאשה לא עומדות ההגנות הקבועות בסעיף 18(ב) ו-18(ג) לחוק
22 הגנת הפרטיות ומשכך אבחן את שיקול הדעת השיפוטי של בית משפט קמא האם להתיר את הראיה
23 שהושגה תוך פגיעה בפרטיות.
24
25 20. כידוע, הזכות לפרטיות היא מהחשובות שבזכויות האדם בישראל. בשנת 1981 היא עוגנה בחוק הגנת
26 הפרטיות, וב-1992 היא הוכרה כזכות חוקתית בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
27
28 21. חוק הגנת הפרטיות מורה בסעיף 2(5) כי פגיעה בפרטיות יכולה לבוא לידי ביטוי בדרך של: **"העתקת**
29 **תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב**
30 **[...] ; לעניין זה, "כתב" - לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-**
31 **2001"**.
32
33 22. חוק הגנת הפרטיות כולל את סעיף 32, המורה כי: **"חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול**
34 **לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו**
35 **להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה"**. יוצא אפוא כי
36 סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות אינו קובע כלל פסילה מוחלטת, אלא כלל פסילה יחסי. משמעות הדבר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] ואח'

- 1 היא כי בהתקיים תנאים מסוימים, חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות לא יהא פסול מלשמש ראיה
2 בבית משפט.
3
- 4 23. הפעלת שיקול הדעת השיפוטי לעניין סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, צריכה להגשים את התכלית
5 המונחת ביסודו. תכלית זו הינה הגשמתם של הערכים והעקרונות שהוראת הפסילה נועדה להגשים,
6 שעיקרם שלושה: השמירה על הפרטיות; השמירה על זכויות האדם שפגיעה בפרטיות נועדה להגן
7 עליהם, וקיומו של הליך הוגן אשר במרכזו היכולת של בית המשפט לגלות את האמת ובכך לאפשר
8 משפט צדק (עיינו בג"ץ 6650/04).
9
- 10 הערך הראשון שיש לקחתו בחשבון הינו הזכות לפרטיות. מבלי להיכנס אל תוך פרטי הפרטים של
11 אופן השגת הראיה, אצא מנקודת הנחה כי הזכות לפרטיות של האיש נפגעה.
12
- 13 הערך השני שיש להתחשב בו, הוא הזכות או האינטרס אשר הפגיעה בפרטיות נועדה להגשים.
14 בעניינינו, הפגיעה בפרטיות האיש נעשתה על מנת להגן על זכותה הקניינית, כך לטענתה של האישה,
15 בקשר לבית המגורים בו התגוררה זה שנים ארוכות יחד עם האיש וילדיהם. יש לזכור כי ההגנה על
16 הקניין נושאת גם היא משקל נכבד לאור אופייה של הזכות, ומעמדה החוקתי הקבוע בחוק יסוד:
17 כבוד האדם וחירותו, אשר הינה במדרג נורמטיבי שאינו פחות מזכות האיש לפרטיות.
18
- 19 הערך השלישי בעל חשיבות רבה הינו הגינות ההליך השיפוטי, אשר מתבסס על חיפוש האמת ועל
20 טוהר השיפוט. אשר לחיפוש האמת, הרי שהוא ערך מרכזי בשיטת המשפט שלנו. מטרת המשפט היא
21 בהגשמת הצדק, כאשר האמצעי לכך הוא בחיפוש אחר האמת (עיינו רע"א 6546/94 בנק איגוד
22 לישראל בע"מ נ' אזולאי, פ"ד מט(4) 54 (1995)). שלילת האפשרות להציג ראיות רלוונטיות לחשיפת
23 האמת עלולה לפגוע בזכותו של בעל דין למשפט הוגן. יחד עם זאת, הליך הוגן הוא גם הליך השולל
24 מבעל דין יתרונות עצמאיים לו עקב הפרת זכויות יסוד. שימוש בחומר שהושג תוך כדי הפרת הזכות
25 לפרטיות עשוי לפגוע בטוהר ההליך השיפוטי, ובאמון הציבור בבתי המשפט.
26
- 27 ערכים אלה מתנגשים זה בזה, ויש לאזנם.
28
- 29 24. המחוקק קבע היבטים מסוימים של איזון זה, ולבית המשפט נותר התפקיד של עריכת איזונים
30 משניים בגדרי האיזון העקרוני שערך המחוקק. כעת נדרש איזון נוסף. הוא מתקיים בגדרי כלל
31 הפסילה. אף כאן עשה המחוקק את הצעד הראשון. הוא קבע כלל פסילה שהינו יחסי, וכי האיזון בין
32 הערכים המתנגשים ייעשה על ידי בית המשפט. עם זאת, המחוקק לא קבע אמות מידה להפעלת
33 שיקול הדעת השיפוטי. אלה צריכות להיקבע על ידי בית המשפט במסגרת ההסמכה שניתנה לו בחוק.
34 מתוך האיזון שהמחוקק קבע עולה כי בית המשפט עשוי להורות על שימוש בחומר שהושג תוך כדי
35 פגיעה בפרטיות כראיה במשפט, וזאת גם אם לא עומד לצד המבקש להגיש הראיה הגנה או פטור.
36 בכך הוא ייתן משקל כבד יותר לערך החברתי של הגינות ההליך השיפוטי ובמרכזו הצורך לגלות את
37 האמת.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] ואח'

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
 - 35
 - 36
 - 37
25. שאלת המפתח בערעור דנן הינה האם בית משפט קמא ערך איזון ראוי. האיזון הראוי במקרה כגון דנן, צריך להתבצע נוכח משקלם של הערכים השונים, לרבות מהות ההליך, זהות הפוגע, חומרת ההפרה, ערכו של החומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות, התחשבות בזכויותיו של צד שלישי שאינו צד למשפט ואשר זכותו לפרטיות עשויה להיפגע, אופן השגת הראיה, התייחסות לאיסור שימוש בקטינים ככלי ב'מריבות הוריהם' וכיו"ב. בית המשפט נדרש לאזן בין הערכים והאינטרסים המתנגשים, תוך מתן משקל לחומרת ההפרה ולחומרת הפגיעה בזכות הפרטיות מזה ולערכו הראייתי של החומר הפוגע מזה. בכל אלה עליו לפעול כמובן - במידתיות.
- ומן הכלל אל הפרט:**
26. ההליך ומהותו - ההליך בין הצדדים הינו אחד מני הליכים נוספים המתנהלים בפני בית משפט קמא. בית משפט קמא מכיר את הנפשות הפועלות אשר העידו בפניו ואת רזי הסכסוך. בית משפט קמא התייחס למהות ההליך, תוך שהוא מציין כי עסקין בענייני משפחה, עליו חלים הוראות שונות לעניין דיני ראיות וסדרי דין, ובדגש סעיף 8 לחוק, המורה כי: **"בכל עניין של דיני ראיות וסדרי דין, שאין עליו הוראה אחרת, לפי חוק זה, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק [...]"**. הליך בבית המשפט לענייני משפחה מתנהל בשקיפות רבה יותר מאשר הליך אזרחי רגיל, ומחייב חובות גילוי מוגברות בין הצדדים (עיינו בע"מ 8339/06 פלוני נ' פלוני (נבו 04.01.2007)). בית משפט קמא שקלל בהחלטתו את חובת הגילוי המוגברת החלה בעניינים הנדונים בבית המשפט לענייני משפחה, ועוד הוראות שתכליתן הסרת חסמים ומתן אפשרות לחתור לגילוי האמת.
27. ערכו הראייתי של החומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות - ככל שהראיה חיונית יותר להוכחת האמת כן יגבר משקלה לעומת משקלה של הפגיעה בפרטיות. בית משפט קמא התייחס לחומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות, והגדירה **"לכאורה כראיה מהותית, הנוגעת לליבת המחלוקת"**. עוד ציין בית משפט קמא כי מעיון בתוכן הדברים עולה **"כי ככל ולא תוגש הראיה, יכול ויגרם לאישה עיוות דין של ממש"**.
28. חומרת ההפרה - ככל שעוצמת ההפרה של הפרטיות היא גדולה יותר, כן גדל משקלו של השיקול המבקש להגן על זכות זו בהשוואה לשיקולים הנוגדים. לעומת זאת, ככל שההפרה היא בעלת עוצמה קטנה או שולית, כן יקטן משקלו של השיקול המבקש להגן על הפרטיות בהשוואה לשיקולים הנוגדים. מבלי לקבוע מסמרות בנושא, סבורני כי חומרת ההפרה הנטענת אינה חמורה וקשה כפי שמתארים האיש ואחותו בטענותיהם, וכי למעט ערך הפרטיות כ"ערך" בפני עצמו, טענות האב לגופן נסוגות מפני זכותה של האשה להוכיח זכות קניינית משמעותית, שיכול ועומדת לה. המידע הפרטי המצוי בראיה שהשגתה נעשתה על פניו על דרך של פגיעה בפרטיות האיש, אינה סבה סביב נושאים בליבת הפרטיות, אלא מהווה התכתבות בנושא בית המגורים ועדות האיש בפני בית משפט קמא.
29. איזון ומידתיות - בית משפט קמא ביצע את מלאכת האיזון המידתי שנדרשה ממנו בהחלטתו, תוך שהיה ער לכך שהראיה הוגשה לאחר סיום חקירותיהם של האיש ואמו. משכך, אפשר לצדדים להגיש

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] א' [REDACTED]

- 1 בקשה מתאימה להשלמת עדות, דהיינו אפשר לצדדים, לרבות האיש והאחות, להגיש תצהיר
2 ולהוסיף פרטים באשר לראיה עצמה- לתכתובות, להסביר את תוכן, לפרשן, להסביר מה התכוון מי
3 שכתב את ההודעה, מדוע ולמה נכתבו ההודעות כפי שנכתבו וכיו"ב. בית משפט קמא ביכר את
4 האפשרות של הסבר הראיה, על פני שלילתה כליל, בחירה שהינה הגיונית, מאוזנת, מידתית, ולבטח
5 סבירה בנסיבות העניין.
6
7 30. אוסיף- בעניינינו, הראיה הוגשה לצורך הזמנת והפרכת טענות האיש והאחות, אשר טענו בדבר היעדר
8 זכויות קנייניות שיש לאיש בדירת המגורים, וכפועל יוצא - היעדר זכויות קנייניות של האישה.
9 הראיה הוגשה כטענת הגנה מצד האישה ולא כטענת התקפה, דהיינו כטענת "מגן" להבדיל מטענת
10 "חרב". הראיה הוגשה על ידי האישה לצורך הפרכת טענות האיש והזמנת עדותו ועדות אמו באשר
11 לזכותה הלכאורית של האישה בחלק מדירת המגורים, בין אם בעין ובין אם על דרך של שווי כלכלי.
12 במצב שכזה, היה מקום לקבל את הראיה ולהתיר לבעלי הדין המתנגדים לה להסביר אותה ואת
13 משמעותה, על פני אי קבלתה כלל.
14
15 31. באשר לטענת האיש והאחות כי מכוח הלכת בג"ץ 6650/04 יש לקבל את הערעור ולהורות על ביטולה
16 של החלטת בית משפט קמא, אין בידי לקבל טענה זו. בג"ץ 6650/04 עסק בבעל שניסה להוכיח את
17 עילת תביעתו לגירושין, תוך הצגת תמונות בהן נראית אשתו מקיימת יחסי מין עם אחר. את התמונות
18 הוא צילם שעה שהוא נכנס עם שני אחרים לדירה המשותפת בה התגוררה האישה בלבד, בלא ידיעתה
19 והסכמתה. ברור הדבר שפרשה זו כללה הפרה של הזכות לפרטיות באופן החמור ביותר, ושמעשים
20 אלה פגעו בלב ליבה של פרטיות האישה, שלמעשה היוו פלישה להוויה האינטימית ביותר של האדם.
21 כפי שנכתב בפסק הדין, ובצדק: **"וכי ניתן לחשוב על פגיעה קשה יותר בזכותו של אדם לפרטיות
22 ולצנעת חייו" (סעיף 7(א) לחוק-יסוד: כבוד האדם), מהתפרצות של קבוצת אנשים לביתו של אדם,
23 וצילומם ללא הסכמתו, כשהוא מקיים יחסים אינטימיים עם זולתו".** סבורני כי נסיבות בג"ץ
24 6650/04 הינן שונות בתכליתן מהנסיבות העובדתיות בתיק בית משפט קמא, ואין להקביל, לחלופין
25 לגזור גזרה זהה מכוחו.
26
27 32. הערה אחרונה בטרם אחתום את פסק דיני- ידעו הורים כי הליכים משפטיים ומשפחתיים בסופו של
28 יום מסתיימים אך צלקות שיותירו הורים בנפש ילדיהם בגין המאבק המשפטי ועירובם בו, לא
29 ייעלמו. העמדת קטין בתווך בין ההורים, העמדתו במבחן נאמנויות ביחס למי מהוריו, הם נזקים
30 שיישא הקטין על גבו ובנפשו לכל חייו. ראוי כי כל הורה ישמור על יציבותו הנפשית והרגשית של בנו/
31 בתו, אשר ממילא מתערערת עם התערערות המשפחה.
32
33 **סוף דבר:**
34 33. דין הערעור להידחות. בית משפט קמא החליט להתיר את קבלת הראיה, תוך ששקלל את מהות
35 ההליך, ערכו הראייתי של החומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות, חומרת ההפרה, ותוך איזון מידתי בין
36 הזכויות והאינטרסים של הצדדים השונים. החלטתו של בית משפט קמא מצויה במתחם הסבירות
37 של שיקול דעתו השיפוטי. בית משפט קמא מצא כי במצב הדברים בו הוא עוסק, ראוי כי הגנת

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-09-24072 נ' [REDACTED] ואח'

- 1 הפרטיות תיסוג מפני הצורך להבטיח הליך משפטי הוגן. מלאכת האיזונים שבוצעה על ידי בית משפט
2 קמא יפה בעיניי ואין מקום להתערב בה.
3
4 34. באשר להוצאות, שקלתי האם לחייב את האיש בהוצאות משפט שהרי ערעורו נדחה. לאחר מחשבה,
5 החלטתי שלא לעשות כן וזאת בשל אי הנוחות מאופן השגת הראיה, גם אם אכן הושגה על פי גרסת
6 האישה ואינני קובעת דבר לעניין זה. העירבון שהפקיד המערער יושב לו באמצעות באת כוחו.
7
8 35. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת שמות ופרטים מזהים.
9
10 36. המזכירות תשיב העירבון, תמציא ההחלטה לצדדים ותסגור התיק.
11
12 ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.
13

אספרנצה אלון, שופטת

14
15
16
17
18